

Streets of the World

EXPOSITIES IN PLAATS VAN EXPLOSIES

Meer dan een eeuw lang was het Zaanse Hembrugterrein verboden voor onbevoegden. Op 42 hectare en in 120 gebouwen werd munitie gefabriceerd en getest. Sinds het militair-industrieel complex er is weggetrokken, heeft het publiek er vrij toegang en is het terrein in volle (her)ontwikkeling. Bedrijven vestigden zich in de vijftig staatsmonumenten, vergaderingen vervingen het dagelijkse appèl. Dit najaar onderstreept een bijzondere expositie het bijzondere karakter van het vernieuwde Hembrugterrein.

Tekst Jeroen Kuypers Fotografie Jeroen Swolfs

COLUMN MPI - SFEERVOLLE KERSTAANKLEDING OP MAAT - CASE: ULTIEME KENNISMAKING MET DE MAZDA CX-5 -
CHECK JE ZAALOPSTELLING MET HET BOUWBESLUIT

Meetings komen het beste tot hun recht in een inspirerende sfeer, en inspirerend is het Hembrugterrein in Zaandam zeker. Het industrieel-historisch karakter is volledig behouden, ongeveer zoals in Eindhoven is gebeurd met de voormalige Philipsgebouwen op terrein Strijp-S. Startups voelen zich uitstekend thuis in zo'n omgeving en aangezien de hedendaagse stedenbouwkundigen het gebod van Le Corbusier, dat alle functies gescheiden moeten worden, overboord hebben gegooid, is er op het Hembrugterrein ook veel horeca en cultuur. De beide Back Box ruimten bieden plaats aan 1.000 en 4.500 mensen, de kleinere theater-, event- en galerieruimte aan respectievelijk 350, 500 en 120 personen. Daarnaast zijn er aparte vergaderlocaties op het terrein. Maar ook buiten deze gespecialiseerde locaties vinden er evenementen plaats.

VOORTIJDIG AFHAKEN

Jeroen Swolfs bijvoorbeeld organiseert op aanvraag in het kersverse fotomuseum een business event voor bedrijven. Op die avond staan zijn Streets of the World foto's van één land centraal, wordt er een maaltijd met gerechten en drank uit dat land geserveerd en vertelt de fotograaf via anekdotes en achtergronden over dat specifieke deel van zijn zeven jaar durende wereldreis. Swolfs vatte het onzalige plan op om alle hoofdsteden van de wereld af te gaan en in elk daarvan één foto te nemen die liet zien hoe mensen iets goeds van hun leven maken. Het project kreeg de titel Streets of the World. Het plan was onzalig omdat het lange tijd onuitvoerbaar leek. "Ik heb overal aangeklopt om financiering", zegt

de 42-jarige fotograaf. "Geen bedrijf of bank wilde me sponsoren, geen fonds wilde me steunen. Iedereen vond het risico op voortijdig afhaken veel te groot. Na enkele jaren vond ik een in België wonende Nederlandse ondernemer bereid in me te financieren. Alex Mulder geloofde dat ik het kon afmaken, maar, hij gaf me geen geld, hij investeerde in me. Voor hem is Streets of the World een onderneming met eerst en vooral een maatschappelijk doel maar uiteindelijk ook een financieel. Nu het project af is weten bedrijven en instellingen me overigens wel te vinden."

DE OPLOSSING TONEN

De gedachte achter deze honderden foto's is dat mensen, overal ter wereld, er het beste van weten te maken. Volgens Jeroen Swolfs worden we al jaren overspoeld met negatief nieuws. "Dat is op zich niet erg, maar zo tonen de media - waar ik als fotojournalist ook zelf deel van uitmaak - slechts één kant van het verhaal. We laten het probleem zien, maar nooit de oplossing. In mijn foto van Kaap Verdië zie je bijvoorbeeld een zelfstandige visser die er dagen over heeft gedaan om een haai te vangen en die aan de wal laat trekken. Die man onderhoudt zijn gezin. Dat is de oplossing. Het probleem is de overbevissing door westerse industriële trawlers om de eilanden."

VLIEG OP DE MUUR

Elke foto vertelt een verhaal, maar dat verhaal is steeds meervoudig. In Pyongyang fotografeerde Swolfs een aantal Noord-Koreanen die uit een metro-ingang stapten en steelse blikken om zich heen werpen. Een vrou-

welijke politieagent staat aan de rand van het trottoir en regelt het onbestaand verkeer op de brede boulevard. De burgers ontsnappen even aan het alziend oog van de totalitaire staat. Het is letterlijk en figuurlijk een gestolen plaatje, dat de fotograaf nam als een vlieg op de muur en dat ontsnapte aan het oog van de communistische censor. In Bagdad zette Swolfs een straat op de gevoelige plaat waar op een tafel boeken worden verkocht. Het is niet alleen een vredig beeld maar ook een vrij: de tafel toont allerlei titels die in andere landen verboden zijn. De foto gaat in tegen ons beeld van Bagdad als een door sektarisch geweld verscheurde stad. De mensen op deze foto's zijn ondernemend, hoopvol, vrolijk vaak. De keerzijde is dat dieren of planten zo nadrukkelijk in de verdrukking zijn. Swolfs toont aan dat wij als mensheid een dynamische soort vormen, maar ook dat ons overleven ten koste gaat van de natuur.

EINDELOOS OP REIS

Swolfs reisde grotendeels incognito, met een relatief eenvoudige camera, om niet overal als fotojournalist te worden herkend en dus een persvisum te moeten aanvragen. Hij verbleef in goedkope hotels en at eenvoudige maaltijden. In

lang niet elk land liep het van een leien dakje. Tijdens zijn eerste trip, naar de Egyptische hoofdstad Caïro, belandde hij meteen in het ziekenhuis met een blindedarmontsteking. In andere landen werd hij voor een spion aangezien. Een eindeloze reeks darminfecties begeleidde hem op zijn tocht door de tropische continenten. Maar het grootste probleem was de eenzaamheid en het gevoel van ontheemd zijn. "Je ontmoet

tal van mensen, maar de ontmoetingen zijn noodgedwongen vluchtig", geeft hij toe. "Toch heb ik ook vriendschappen gesloten en zelfs romances beleefd. Wat ik heb meegemaakt, gezien en bedacht tijdens die jarenlange reis om de wereld heb ik overigens beschreven, in een boek dat los van het fotoboek staat dat hoe dan ook deel zou uitmaken van het project. Dat boek verschijnt in november bij uitgeverij Atlas."

CONSTRUCTIEVE JOURNALISTIEK

Na zeven jaar onafgebroken de wereld te hebben rondgereisd (slechts drie landen heeft hij niet kunnen aandoen: Libië, Yemen en Equatoriaal Guinee) is Jeroen Swolfs definitief weer thuis. Zijn *Streets of the World* is een succesvol ondernemersverhaal geworden, maar minstens zo belangrijk is het ideële succes. "Ik wilde een bijdrage leveren aan de constructieve journalistiek. Ik wilde aantonen dat je tegelijk met het probleem de oplossing in beeld kunt brengen en je niet hoeft te beperken tot het slechte nieuws. Die volledigheid is niet alleen intellectueel eerlijker, het is ook hoogst nodig, als we tenminste willen voorkomen dat onze eenzijdige focus op problemen het populisme en de verzuring blijft voeden. Als media zijn we mede verantwoordelijk voor het ontstaan van dat fenomeen. We kunnen ook helpen er een oplossing voor te vinden."

www.streetsoftheworld.com

www.hembrugontwikkelt.nl

